

Ady András

ERGO, VAN

azután abbahagytam a fogadásokat legalábbis arra a fontos kérdésre nézve hogy lesz-e párom a szerelemben van vagy lesz egyáltalán szerelem azután hogy megismertelek abbahagytam ezt a szerencsejátékot mert kissé istenről való szórakoztató de sehova sem vivő sport-évődésnek hatott: ha megnyerem a lutrit akkor mindenem megvan ha pedig elvesztem akkor a kerek világon semmit sem vesztettem vagyis megmarad egyfajta mindenem a nagy nihilben

CSAVAR A BOKSZKESZTYŰBEN

mert óvatos vagyok óvatos lettem a végtelenségig tudnék vitázni azzal és arról amit most személyes szinten képviselsz és remélem csak számomra a szerelemről és míg ez adott esetben kiváló torna lehet az agynak pazarul fitten tartó a mentális csuklógyakorlatokat végző neuron-gruppoknak az az érzésem hogy mindig ott van benne egy bazi nagy hiábavalóság: kissé olyan ez mint a filozófia melynek boncolásába a legjobbaknak tört már bele a bicskája és még mindig nincs benne egyetlen konstans egyetlen atomi amit ne lehetne tovább boncolni cáfolni

MONDANÁTOK?

el tudom képzelni anyám ahogy először csak egy gondolat vagyok számodra nevezhető volna eszmének is akár vagy valamilyen alak- és tetetlen ideának akár s akkor lehettem számodra de önmagamnak is a legtisztább aztán mint minden alkalmazásra kerülő alakot nyerő éteri romlani fejlődni kezdtem vajon melyik is volt túlsúlyban ezt már csak te tudhatod de már te sem... el tudom képzelni szerelmem hogy először csak gondolat voltam jobbára tetet nélküli ötlet számodra tiszta még és ki nem próbált ötlet a legjobb fajta az embrionális a szárnyak

nélküli lebegő valami s most hogy alakot öltöttem húst-vért vettem magamra miattad most éppen mit művelek valamely értékskála mentén helyben romlok vagy előre mozgok?

ESZKÖZTELEN

a simogatás tapintás mondja meg nekem amit az agyamnak már tudnia kellene: ismert kéne már legyél... de tekervényenként és összességében sosem vagyok benne biztos hogy merlek ismerni hogy lehet ilyet és hogy megtehetem

KÖLTŐILEG

elméletileg nem gondolkodhatok és szerethetek egyszerre az egyikkel egy-egy nagy gondolati miérttel állandóan rákérdök az éppen soros miéltre a másik hallgat csak és érez nem firtat nem kérdez... pedig más itt a tény és az nem más: ha szeretek kétszer annyit kérdezek és ezek több mint háromnegyede a miérthez hasonló firtatás amelyre viszont választ sosem keresek soha nem várok

KÜLÖNB

úgy nézel
 rám mint
 egy másik levél
 ugyanazon ágról
 azonos fáról
 még parányi

árnyékod is
az enyémhez
hasonló skicc
ám te zizzensz a
fuvallatra én
 zörrenék